

Uhripyörän monitasaisuus yllättää

Aviisi 5/2009

Musiikki ja näyttelijät vakuuttavat

Tampereen ylioppilasteatterin Uhripyörä on valmistettu työryhmälähtöisesti, mikä on haasteellinen toteutustapa, mutta toimii hyvin tällä kertaa. Ohjaaja ja dramaturgi **Heli Väätäinen** onnistuu pitämään hyppysissään monipuolisen ilmaisutapojen kirjon. Toisin kuin yleensä teatterissa, valolla ja lavastuksellakin on onnistuttu luomaan omaa tarinaansa.

esityksen sisällä on toinen esitys, mikä on ihan piristävä ja toimiva ratkaisu. Sirkusmainen teatteriporukka treenaa esitystään, mutta välillä nähdään porukan keskinäisiä kemioita paljastavia lavasteiden takaisia kohtauksia. Esiityksen teemana on henkinen väkivalta parisuhteessa. Onneksi raskasta aihetta ei alleviivata vaan se esitetään kokonaan symbolisesti.

Uhripyörä on vahvasti musikaalinen näytelmä, mitä ehkä kannattaisi rummuttaa enemmän markkinoinnissa, sillä biisien tekijät, laulajat ja soittajat osaavat asiansa. Näyttelijätyö vakuuttaa, mutta lapselliset Pesto (**Jonna Kuittinen**) ja Tiina (**Tuija Touhunen**) on ehkä rakennettu roolihahmoina hiukan turhan yli varsinkin näytelmän alussa. Kaikilla näyttelijöillä on kuitenkin omat näytönpaikkansa tarinan edetessä. Varsinkin **Mirjami Heikkinen** (muita käsittämättömine käskyineen pompottava Klimt) loistaa koko esityksen ajan suorituksellaan.

Hertta-Mari Kaukonen